

Назив дела: ШЕШИР ПРОФЕСОРА КОСТЕ ВУЈИЋА

Име и презиме писца: Милован Витезовић

Наслов рада:Шешир професора Косте Вујића

Матуранти Прве мушке гимназије најлепше ће памтити своју последњу гимназијску годину, давне 1886. Није само за њих ученике била то последња година. Разредни старешина, професор немачког језика, Коста Вујић, је те године ишао у пензију.

Био је то особењак чији је дан увек био исти, осим што је у јесен и зиму спавао дуже, а кад стигне пролеће устајао би раније да прошета испод кестенова на Теразијама, које су он и његови ученици засадили. Такође, за њега се могло рећи све само да није кафаномрзац. Његов обичај је био да руча у више кафана. До гимназије је ишао најкраћим путем који је израчунао Мика Алас, најбољи математичар у разреду. Професор није био политички настројен. Волео је да буде свој. Тако је једном због једног броја отишао на суд. Тражио је да му се направи споменик на коме неће стајати век његове смрти. Каменорезац је ипак уклесао век и професор га је тужио, не прихвативши споменик. Оно по чему се разликовао од других професора је било то што је необично ценио шешире. Стално их је мењао. Имао је обичај да са врата учионице баци шешир на прозор. Само је једном промашио и то када је Павле оставио прозор отворен. Често је мењао место становања, а гонила га је нека чудна нека жеља да кроз селидбе боље упозна Београд. Наравно, и ту је био веома избирљив.

Најважније је било то да су из његове учионице изашли велики људи као што су Јаков Продановић, Павле Поповић, Милорад Митровић, Михаило Петровић, Јован Цвијић и многи други. По њима се и данас зна Србија. За Косту Вујића се зна само као за њиховог професора.

Име и презиме: Поповић Марко

Разред: осми разред

Основна школа :“Павле Поповић“ Вранић

Наставник:Јелена Игњатовић

Број телефона: 011/ 8332144

Маил адреса:biblioteka.vranic@gmail.com